

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéletábra dr. Filák Mária ügyvéd által képviselt **felperesnek , alperes ellen szerzői jogdíjtartozás megfizetése** iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2007. szeptember 5. napján kelt 4.G.40.052/2007/5. számú ítéletével szemben a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Í t é l e t e t :

Az ítéletábra a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését megváltoztatja, az alperest 658,- (Hatszázötvennyolc) Ft késedelmi kamat megfizetésében marasztaló rendelkezést mellőzi. Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 38.880,- (Harmincnyolcezer-nyolcszáznyolcvan) Ft-nak 2007. június 8-ától 2007. augusztus 28-áig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatát, továbbá 19.000,- (Tizenkilencezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek a 2006. július 1. és 2006. szeptember 30-a közötti időre esedékes szerzői jogdíj után 658,- Ft késedelmi kamatot és 12.000,- Ft bruttó ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget, az államnak pedig 3400,- Ft mérsékelt eljárási illetéket. Ezt meghaladóan a bíróság a felperes leszállított keresetét elutasította.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperesnek a 2006. július 1-étől 2006. szeptember 30-áig terjedő időre érvényesített szerzői jogdíj-követelése 38.880,- Ft erejéig volt alapos, az alperes azonban 2007. augusztus 28-án ezt az összeget kifizette. A felperes által 2007. május 30-án kiállított számla fizetési esedékessége 2007. június 8-a volt, az alperes ekkortól a kifizetésig terjedő időszakra késedelembe volt, így késedelmi kamat megfizetésére köteles.

A kamattal kapcsolatos felperesi igény tekintetében a megyei bíróság úgy foglalt állást, hogy a Ptk. 301/A. §-ra alapított követelés nem megalapozott, ugyanis a gazdálkodó szervezetek közötti késedelmi kamatra vonatkozó szabályok a felek viszonylatában nem alkalmazhatóak. Utalt arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság BH.1994. évi 249. és BH.1985. évi 260. számú jogesetében arra mutatott rá, hogy a szerzői jogdíjigényt érvényesítő és jogkezelést végző azoknak a jogait érvényesíti - mégha maguk a jogosultak nem is állnak perben -, akiket a jogdíj megillet. Az ilyen perek nem tekinthetők gazdálkodó szervezetek egymás közötti jogvitájának. A szerzői jogdíjak érvényesítése gazdálkodó tevékenységnek nem minősíthető, ugyanakkor a Ptk. 685. § c) pontja szerint az egyesületnek csupán a gazdálkodó tevékenységével összefüggő polgári jogi kapcsolataira kell a gazdálkodó szervezetekre vonatkozó rendelkezéseket alkalmazni.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet késedelmi kamatra vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását, az alperesnek a Ptk. 301/A. §-ában meghatározott késedelmi kamat megfizetésére kötelezését kérte. Álláspontja szerint a szerzői vagyoni jogok gyakorlása gazdálkodó tevékenység. A felhasználási engedélyek adása, az engedély ellenértékeként jogdíjak érvényesítése gazdálkodó jellegű folyamat. A szerzői vagyoni jogok az Alkotmány tulajdonvédelmi szabályaiban gyökereznek (382/B/1995. ABh.). Utalt arra is, hogy a vagyoni jogok rendszeres gyakorlása az ÁFA törvény 5. § (1) bekezdése szerint is gazdasági tevékenységnek minősül. Kiemelte, hogy az Szjt. 92. § (1) bekezdése szerint a közös jogkezelés körébe tartozó vagyoni jogok gyakorlása és bíróság előtti érvényesítése során a szerzői jog jogosultjának a felperest kell tekinteni. Ezt a rendelkezést az elsőfokú bíróság által hivatkozott eseti döntések megszületésekor hatályos Szjt. nem tartalmazta.

A jogdíjak csak a jogkezelő és a szerző jogviszonyában illetik meg a szerzőket, de az Szjt. 92. § (2) bekezdésében foglaltak alapján a díjakkal a felosztásukig a közös jogkezelő szervezet rendelkezik.

Az Szjt. 88. § (1) bekezdés f) pont 3. alpont értelmében jogkezelést olyan egyesület végezhet, amelynek alapszabálya arról rendelkezik, hogy a jogkezelést nem vállalkozási tevékenységként végzi. A felperes a jogdíj-érvényesítéssel kapcsolatos tevékenysége során gazdálkodó szervezetnek minősül, de nem nyereségérdekelt vállalkozás. Utalt a BH.1996.484. szám alatt közzétett eseti döntésre, mely kifejti, hogy a gazdálkodó tevékenység és a gazdasági tevékenység nem azonos fogalmak. A Ptk. 685. §-ának c) pontja kifejezetten a gazdálkodó tevékenység fogalmát használja és nem rendelkezik külön a gazdasági tevékenység folytatásáról, amely szűkebb kört jelent.

A felperes, mint gazdálkodó szervezet az alperessel, mint gazdálkodó szervezettel szemben érvényesít pénzkövetelést.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a felperesi fellebbezést alaptalannak minősítette. Utalt arra, hogy a felperes a 2007. szeptember 3-án kelt beadványában bejelentette, hogy késedelmi kamat iránti igényét nem tartja fenn. Vitatta továbbá a kamatkövetelés jogalapját is.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

Az ítélet tábla mindenekelőtt kiemeli, hogy a felperesi fellebbezés az alperes kamatfizetési kötelezettségének jogalapját nem érinti, az alperes pedig az ítéleti rendelkezésekkel szemben nem élt fellebbezéssel, ezért a fellebbezési kérelem korlátaira tekintettel a másodfokú eljárás tárgyát csak a kamat mértékével kapcsolatos ítéleti rendelkezés felülbírálata képezi.

A Pp. 146. § (1) bekezdése a keresetváltoztatást az elsőfokú eljárásban csak az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig teszi lehetővé. A felperesnek az alperes fellebbezési ellenkérelmében hivatkozott 6. sz. számú beadványa a tárgyalás berekesztését és az elsőfokú ítélet meghozatalát követően - 2007. 09. 12-én - érkezett a bírósághoz. A bíróságnak tehát nem állt módjában ezt a kérelmet figyelembe venni, határoznia kellett a - tárgyalás berekesztésekor fenntartott módosított kereseti kérelem részét képező - kamatkövetelésről.

A felperes 2007. szeptember 13-án vette át az elsőfokú ítéletet, ekkor nyílt meg számára a fellebbezési határidő, a fellebbezés előterjesztésére ezt követően került sor. A 6. sorszámú - 2007. szeptember 12-én érkezett - beadványa tehát a kamattal kapcsolatos rendelkezés megváltoztatása iránti fellebbezés visszavonásának sem minősül. A fentiekre tekintettel a felperesi fellebbezés érdemi elbírálásának volt helye.

Az ítélet táblának ennek során abban kellett állást foglalnia, hogy a felperesnek a közös jogkezeléssel, a felhasználási engedélyek kiadásával, a szerződések megkötésével, a jogdíjak beszedésével és a jogdíjigények érvényesítésével kifejtett tevékenysége gazdálkodó tevékenységnek minősül-e. Ebben a kérdésben a másodfokú bíróság a megyei bíróság ítéletének indokolásában kifejtettekkel szemben a felperesi fellebbezésben írt álláspontot osztotta.

Az Szjt. 92. § (1) bekezdése szerint a felperes a közös jogkezelés körébe tartozó vagyoni jogok tekintetében a szerzői jog jogosultjának minősül. A (2) bekezdés szerint a díjakkal, a díjigényekkel - felosztásukig - maga rendelkezik.

A 90. § (1) és (2) bekezdése szerint a jogdíjakat - bár miniszteri jóváhagyás mellett - a jogkezelő állapítja meg, az Szjt. 88. § (1) bekezdés f) pont 4. alpontja értelmében a saját működési költségeit a befolyó jogdíjakból fedezi. Mindez a tevékenysége ugyan nem gazdasági-vállalkozási jellegű (Szjt. 88. § f) pont 3. alpont), de gazdálkodó tevékenységnek minősül, tehát a Ptk. 685. § c) pontja értelmében az ezzel összefüggő polgári jogi kapcsolataiban a gazdálkodó szervezetekre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

A kifejtettekre figyelemmel a felperesnek az alperessel, mint gazdálkodó szervezettel szemben érvényesített szerzői jogdíjigénye tekintetében a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésében megállapított késedelmi kamat mérték az irányadó.

A fentiekre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdés második fordulata alapján megváltoztatta, az alperes által fizetendő kamat mértékét a rendelkező részben írtak szerint határozta meg. Az alperes az eredménnyel fellebbező felperes javára köteles megfizetni a 7.000,- Ft lerótt fellebbezési eljárási illetékből, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) bekezdése alapján 10.000,- Ft + ÁFA összegben megállapított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú felperesi perköltséget.

A fellebbezés tárgyaláson kívül történő elbírálására a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontjában írtakra figyelemmel került sor.

Győr, 2008. március 18. napján

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Világi Erzsébet
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: